

ZOMERTIJD

Onze Vader, neen die niet, onze eigen vader, van beroepambtenaar burgerlijke stand, zeer correct, puktueel en alles volgens de wet, de burger behoort de wet te kennen, dus kortzamen gevat en zeer oneerbiedig, een etepeteet.

Het had in de krant gestaan, de radio en televisie hadden het ook gezegd, in de nacht van zaterdag op zondag om 0200 wordt in de meeste landen van Europa de klok een uur voorgezet dit aangaande de zomertijd.

Dus onze vader zou weer tot twee uur s, nachts opblijven met een thermoskan koffie de wekker precies op vijf minuten voor twee gesteld en met gedempt licht van een schemerlamp zou hij lezen en wachten om dat te doen wat van hem verwacht werd de klokken een uur voorzetten.

Wij, mijn broer Frans en ik hadden iets in ons hoofd hekaald, wat wij ook uitvoerden. Op onze casetterecorder hadden wij in de hal het slaan van de grote friese klok opgenomen en wel om drie uur. Toen wij naar bed gingen, hebben wij de luidspreker boven het raam van de deur van onze kamer gezet, een stekker met afgeknipte draden aan elkaar verbonden voor kortsluiting en een handvol knikkers, zo wachten wij onze tijd af.

Het was moeilijk, maar het is ons toch gelukt, wij hoorden de w wekker aflopen en gelijk zette wij de recorder aan en ja bimbambombom en toen BAM, BAM, BAM, de stekker in het stopcontact en ik gooide de knikkers zachtjes in de hal en ja hoor het gebeurde, wat wij nog nooit gehoord hadden hoorden wij nu.

"Potverdomme, hoe kan dat nou", en het licht kapot, au oh hoei een stoel viel om, moeder die van niets wist schrok wakker en riep de hal inlopend Frans, Frans wat is er en viel over hem heen, we konden haast niet meer van het lachen, we hoorden vader zeggen, wacht maar die zullen er van lusten. Toen ~~xxxx~~ hoorden wij moeder zeggen, ach Frans je lokt het ook zelf uit Kan je nu buiten het Stadhuis niet eens proberen een normaal mens te zijn, zo die zit dachten wij. Die klok kan je toch ook een uur voorzetten als je naar bed gaat, kom sta op en ga mee naar bed gekkerd, zo hadden wij moeder ook nog nooit gehoord. s, Ochtends bij het ontbijt vroegen we, wat was dat voor een kabaal vannacht. Moeder zei jullie moesten je schamen ons zoiets aan te doen, wij zeiden, we zullen het nooit weer doen, dat hoeft ook want dat heeft vader ook al gezegd en ondanks de buil op vaders hoofd hebben we hartelijk gelachen....

H. Verburg
Farnassialaan 103
3222VT Hellevoetsluis
01883/18774
April 1982